

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ

Nomád evangélium

1.

Amikor először öltött testet
megmosták frissen fejt kancatejben
szeplői csecsemő csillaggá lettek
örömük támadt az emberben
a lélek azonosítására
valaki aznap lejött az égből
a törzs vénjei megzavarodtak
mit sem fogtak fel az egészből
két gyors madár azonnal indult
s térült íme a fény küldötte

mire az igét szájába tették
szívét egy meteor átütötte.

2.

Nem virradt többé a kakas hiába
ordította torkát rekedtre
a napúton kémholdak járőröztek
fagy feküdt rá az édesvizekre
a vadak menekülő csapást kerestek
a keskeny szoros fejükre omlott

a madarak dél felé tódultak volna
de már a sarkcsillag spirálban forgott
hát hol az a dél hol a jégszívű észak
és hol a harang hogy döndülne félre

valami szörnyet vetett ki magából
a földanya hetvenhetedik méhe.

3.

A csecsemők öregek és a kutyák
csontjait is régen megették
foguk sem volt harapást mímelve
a hó alatt egymás torkát keresték
úgy leltek rá a romlatlan testre
vulkáni üveg volt két szeme tükre
mellén a kráter egyre parázslott
arccal szédültek arra a tűzre
maradék lelküket hogy belefújják
tüdeje tágult felállt a bálvány

mellkasán át a szél süvöltött
pillangó rebbent megnyíló száján.